

մի միահոն աղջիկ տեսա
ռիալտոյի կամուրջին
հորդ մազերա -- գետ գիշերվա
եվ հակինթեր ականջին
աչքերա արևներ սև
արևների պես անշեջ
գալարում է մեջքը թեթև
ծաղկանկար շալի մեջ
աչքս դիպավ աչքի բոցին
ու գլուխս կախեցի
ժպտաց ժպտով ստեղծվածի
հավերժական կանացի
միամիտ չեմ հավատամ քեզ
տառափանքս փորձ ունի---
մի միահոն կույս քեզ պես
կոտրեց սիրտը պատանի...

2

արարատի ծեր գագաթին
դար է եկել վարկյանի պես
ու անցել
անհուն թվով կայծակների
սուրն է բեկվել ադամանդին
ու անցել
մահախուճապ սերունդների
աչքն է դիպել լույս գագաթին
ու անցել
հերթը քոնն է մի պահ
դու էլ նայիր սեգ ջակատին
ու անցիր...

3

Նվեր մեր ժողովորդական վեպի “Սասունցի դավիդ”ի հազարամյակին

մեր հոյակապ հին վանքերի մութ խուցերում մենության մեջ
պատմիչները մեր վշտահաար, մեղմ կանթեղի լույսով անշեջ
մի Նշխարով, մի կում ջրով, և ճգնությամբ գիշերն անքուն,
պատմությունը մեր գրեցին մագահադաթի վրա դգույն
եղերները, Նախճիրները հորդանների արյունաշուտ
փլուզումը հայրենիքի և ոսոխի սուրը անկուշտ
եվ ողբացին լալահառաչ դժխեմ բախտը Հայաստանի
եվ հուսացին արդարություն մի խուլ աստցծու դատաստանի

2

մեր գեղջուկի պարզ խրճիթում սուրբ օջախի շուրջը Նստած
գուսաները մեր խանդավառ առջևները գինի ու հաց
վիպեգրեցին հաղթանակը դյուցազների մեր բյուրավորեվ
եվ հյուսեցին պատմությունը հավերժացնող զիդովրդի
վառ հավատով փառքերը մեր ավանդեցին որդոց որդի
տեսան շքեղ մեր ապագան, անըկջելի ազաատ ոգին,
հայրենիքի սիրո համար միշտ բարձացած թ

5

սիրտս երկինք Է...
ամեն արարած
աստղ ունի այնտեղ
խորշ ունի այնտեղ
սիրտս երկինք Է...
բույր կսւտա ծաղկին
սեր կուտա կույսին
կյանք կուտա անկյանք
չոր անապատին
ամայի սրտին...
սիրտս

երկինք Է...

Ես երգիչեմ

Ես երգիչ եմ -- երկնի թիթեռ
Ես գանձ չունիմ լեռ ու բեր
Ես սիրում եմ ծաղիկ, աղջիկ,
Ծաղկի բուրմունք, կույսի սեր
Ես սիրում եմ միմոռնջ տրտոռնջ
տանջված սրտի երգ ու վերք

տիեզերքի պերճ հյուսվածքներ
իմ մեջ երկինքն Է երգում
բռնվում Է սիրո հրդեհն
վշտի հեղեղն աղմկում
Եթե հոգու ճող երգերից
մի մեղմ հնչյուն նագելիս
քո ակաանջը միայն շոյե
հրաշքներով կը դյուրավիս
Եթե սիրուս վառ հերդից
մի նսեմ կայծ, սևաչիա
վառ սրտոտմադ միայն շողա
բուռնն հոռյգերով կայվիս

Եթե վշտիս ջերմ հեղեղից
մի ջինջ կաթիլ, սիրելիս
չքնաղ կրծիդ միայն ծորե
բյուր վշտերով կլցվիս
տիեզերքի պերճ հյուսվածքներ
իմ մեջ երկինքն Է երգում

բռնվո՞ւմ է սիրո հրդեհն
վշտի հեղեղն աղմկում...

1893, Վիեննա

դարդս լացի սարի բկբսլ

դարդս լացեք սարի սմբուլ
ալվան ալվան ծաղիկներ
դարդս լացեց բաղի բլբուլ
ամպշոց երկնուց զով հովեր
երկինք գետինք գլխուս
մթնան անտուն անտեր կուլամ ես
յարիս տարան, ջանիս տարան
հոնգուր հոնգուր կուլամ ես...
ախ յարս հանեց արտեն
անճար թողեց ու գնաց
անդեղ թողեց ու գնաց
դարդս լացեք սարի սմբուլ
ալվան ալվան ծաղիկներ
դարդս լացեք բաղի բլբուլ

ամպշոցր երկնցնց զով հովեր
ախ, յարս ինձ հանեց սրտեն
անճար թողեց ու գնաց
սրտիս սավդեն խորունկ յարեն
դարդս լացեք, սարի սմբուլ
ալվան ալվան ծաղիկներ
դարդս լացեք բադի բլբուլ
ամպշոց երկնուց զով հովեր

ՄԱՅՐԻԿԻՍ

հայրենիքիս հեռացել եմ
խեղճ պանդուխտ եմ, տուն չունիմ
ազիզ մորես բաժանվել եմ
տխուր տրտում քուն չունիմ
սարեն կուգաք նախշուն հավքեր
ախ իմ մորս տեսել չեք
ծովեն կուգաք մարմանդ հովեր
ախըր բարև բերել չեք
հավք ու հովեր եկան կշտիս
անձեն դիպան ու անցան
Պապակ սրտիս փափագ սրտիս
անխոս դիպան ու անցան
ախ քո տեսքին, անուշ լեզվին
կարոտցել եմ մայրիկ ջան
երևեկ, երևեկ երազ լինիմ
թըռնիմ մոտըդ մայրիկ ջան
երբ քունդ գա, լուռ գիշերով
հոգիդ գըկեմ համբույր տաամ
սիրտըդ կըպնիմ վառ կարոտով
լամ ու խընդամ. մայրիկ ջան

մաճկալ ես բեզարած ես
առը շուռ տուր շուտ արի
ծովի պես քրտնած ես
եզներն արձկի, տուն արի
կաթի սերը քաշել եմ
դրել եմ հովի սառի
ալ գոգնոցս կապել եմ
արի, թառլան քըռ արի
տեղ եմ զցել շվաաքում
քամին կուգա զով կանի
լուսնի շողքն է մեր ծոցում
դեհ շուտ արի տուն արի
դարդած, բեզարած յար ջան
ամպերն ելան դեհ արի
դադրած կոներիդ մեռնեմ
ծըթից թև առ շուտ արի
